

عنوان مقاله:

بررسی انرژی های نور در ساختمان (معماری)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی و ششمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد اسماعیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری - دانشگاه دماوند

افشین پارام - استاد مشاور

خلاصه مقاله:

امروزه توجه به طبیعت در جهت کمک به مسایل زیست محیطی اهمیت بسیاری پیدا کرده است چون در عین حفظ منابع، شرایط زیست محیطی سالمتری برای بشر ایجاد میشود انرژی نو (تجدید پذیر یا برگشت پذیر) به نوعی از انرژی می گویند که بر خلاف انرژی های تجدید ناپذیر قابلیت بازگشت مجدد را دارد. افزایش قیمت سوخت های فسیلی، آلودگی های زیست محیطی و رو به اتمام بودن این منابع رویکرد جدیدی را در جهت استفاده از انرژی های نو و پاک موجود در طبیعت فراهم آورده است. انرژی نو یا همان انرژی جایگزین به آن دسته از انرژی های گفته میشود که برای تولید آن از منابع بدون کربن استفاده میشود. انرژی های بادی، خورشیدی، زمین گرمایی و هیدروژن نیز از جمله انرژی های نو و تجدید پذیر هستند که کاملاً پاک بوده و هیچ گونه آلودگی برای محیط زیست ندارند. توسعه و گسترش فن اوری انرژی های نو، باعث کاهش قیمت و افزایش تقاضا گردیده است. برنامه های تولید انرژی کشورهای توسعه یافته و در حال پیشرفت دنیا، به میزان قابل توجهی بر روی انرژی های نو متمرکز شده است. با بکارگیری اصول معماری پایدار و روش های نوین معماری علاوه بر استفاده بهینه از انرژی های نو، ایجاد یک فضای راحت برای زندگی نیز میسر میشود. و منابع انرژی برای نسل های آینده حفظ میشود. در حال حاضر معماری سبز نزدیک ترین تداخل حوزه عملکردی را با اصول مربوط به پایداری، در حوزه زیست محیطی و معماری به خود اختصاص داده است. امروزه استفاده از عناصر مولد انرژی مانند توربین های باد و پانل های خورشیدی نه تنها به عنوان نیاز در صرفه جویی انرژی های فسیلی بلکه به عنوان عناصر زیبایی شناختی در فرم بیرونی معماری نیز به کار گرفته می شود.

کلمات کلیدی:

انرژی تجدید پذیر، انرژی های نو، معماری، کاهش مصرف انرژی، حفظ منابع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1721133>

